

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi veronkantolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että veronkantolakiin lisättäisiin säännökset siitä, miten pääomatulojen ja yritysverotuksen uudistuksessa yhteisöjen verotulot tilitetään veronsaajaryhmille eli valtiolle, kunnille ja seurakunnille. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi, miten yhteisöjen verotulot jaetaan ja tilitetään yksittäisille kunnille ja seurakunnille. Tavoitteena jakoperusteita mää-

rättäessä on, etteivät yksittäisen kunnan ja seurakunnan osuudet verotuloista uudistuksen johdosta muutu.

Esitys liittyy valtion talousarvioehdotukseen vuodelle 1993 ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Pääomatuloista ja yhteisöjen tuloista suoritetaan voimassa olevien säännösten mukaan sekä valtion- että kunnallisveroa. Kunnallisveroa suoritetaan kiinteistötulosta kiinteistön sijaintikunnalle, liike- ja ammattitulosta sille kunnalle, jossa elinkeinoa harjoitetaan kiinteästä toimipaikasta. Henkilökohtaisesta tulosta vero suoritetaan verovelvollisen kotikunnalle.

Veronkantolain (611/78) tilityssäännösten mukaan yhteisöiltä kannetut ennakot ja lopulliset verot tilitetään veronsaajille maksuunpanon suhteessa.

Pääomatulojen ja yritysverotuksen uudistuksessa siirryttäisiin eriytettyyn tuloverojärjestelmään. Yhteisöjä ei erikseen verotettaisi kunnallisverotuksessa, vaan niiden tuloihin kohdistuisi yhtenäinen 25 prosentin vero, jonka tuotto jaettaisiin eri veronsaajien kesken. Pääomatuloista maksettaisiin vain valtionveroa 25 prosentin mukaan. Henkilöverotuksen nykyisen kaltaisesta tulolähdejaosta luovuttaisiin ja verovelvolliselle vahvistettaisiin ansiotulon perusteella yksi kunnallisverotuksessa verotettava

tulo, josta kunnallisvero suoritettaisiin verovelvollisen kotikunnalle.

Kun yhteisöjen ja pääomatulojen verotus muuttuu, verotulojen turvaamiseksi veronsaajille tarvitaan uudet säännökset, joiden mukaan verotulot jaetaan ja tilitetään veronsaajille. Esityksessä ehdotetaan veronkantolakiin lisättäväksi uusi 2 a luku, jonka mukaan yhteisöjen verotuotot tilitettäisiin veronsaajaryhmille vuoden 1992 valtionverotuksen yhteisöjen tuloveroprosentin ja yhteisöjen keskimääräisten painotettujen kunnallisveroäyrin ja kirkollisveroäyrin hintojen suhteessa.

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien osuudet uudesta yhteisöverosta ehdotetaan määrättäväksi uudistuksessa kunnilta poistuvien verotulojen suhteessa. Osuuksien laskentaperusteena käytettäisiin sekä poistuvan nykyisen yhteisöverotuksen että rakenteellisesti muuttuvan henkilöverotuksen yhteisvaikutuksena syntyviä kunnittaisia verotuottomenetyksiä. Osuudet laskettaisiin kunkin kunnan ja seurakunnan verotulomenetysten suhteellisenä osuutena koko maan vastaavasta summasta, jolloin saavutetaan menetysten ja uuden yhteisöverosuuden vastaavuus.

Yhteisövero ehdotetaan tilittäväksi veronsaajille uuden erillisen tilitysjärjestelmän mukaisesti.

Muiden osingonsaajien kuin yhteisöjen hyväksi luettu yhteisöveron hyvitys ehdotetaan tilityksissä vähennettäväksi veronsaajittain. Vähennykset tehdään erikseen pääomatulona verotettavien ja ansiotulona verotettavien osinkotulojen osalta.

2. Asian valmistelu

Esityksessä ehdotettuja muutoksia on pääomatulojen ja yritysverotuksen kehittämiprojektin asiantuntijaryhmän ehdotuksien (työryhmämuistio VM 1991:28) pohjalta alustavasti käsitelty valtiovarainministeriön asettamassa työryhmässä, jossa edustettuina ovat olleet valtiovarainministeriö, verohallitus ja kuntien keskusjärjestöt. Työryhmän lopetettua työnsä esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Kirkollisverotuksen osalta asiaa on valmisteltu työryhmässä, jossa edustettuina ovat olleet valtiovarainministeriö ja kirkkohallitus.

3. Esityksen taloudelliset ja organisaatioon kohdistuvat vaikutukset

Säännökset uudessa eriytetyssä tuloverojärjestelmässä yhteisöiltä kertyvien verotulojen jakamisesta veronsaajaryhmien kesken sisältyvät samanaikaisesti tämän esityksen kanssa annettavaan hallituksen esitykseen tuloverolaiksi. Mainittuun esitykseen sisältyvät myös ehdotukset säännöksistä, joilla turvataan henkilöverotuksessa kuntien ja seurakuntien verotulojen pysyminen kokonaistasollaan muuttumattomana uuteen järjestelmään siirryttäessä. Hallituksen 5 päivänä huhtikuuta 1992 tekemän periaatepäätöksen mukainen veronsaajien osuukseen ennallaanpitäminen tulisi siten toteutetuksi tuloverolakiesitykseen sisällytetyin ehdotuksin.

Tämän hallituksen esityksen taloudelliset vaikutukset rajoittuvat uudistuksen voimaantuloaiheessa siihen, miten ehdotettu jakomenetelmä yksittäisten kuntien ja seurakuntien kesken muuttaa kompensoitavien verotulojen nykyistä kohdentumista. Pitkällä aikavälillä eh-

dotettu verotulojen jakotapa muuttaa yksittäisten kuntien ja seurakuntien verotulojen kehitystä verrattuna siihen, että vanha järjestelmä olisi pysynyt voimassa.

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien määräämisessä ehdotetaan otettavaksi huomioon henkilö- ja yhteisöverotuksen keskeiset muutokset, jotka aiheuttavat muutoksia verotulojen muodostumiseen uuteen eriytettyyn tuloverojärjestelmään siirryttäessä. Tietopohja aukottomien laskelmien tekemiseen yksittäisten kuntien ja seurakuntien tasolla ei kuitenkaan ole riittävä. Tämä edellyttäisi, että kustakin kunnasta olisi käytettävissä edustava verotusaineisto koeverotuksen tekemiseksi. Käytännössä laskelmissa joudutaan turvautumaan karkeampiin luokituksiin, esimerkiksi kantokykyluokittain tehtäviin tarkasteluihin ja soveltamaan näin saatuja tuloksia kaikkiin kuhunkin kantokykyluokkaan kuuluviin kuntiin.

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien laskentatavasta johtuen verotulojen pysymistä muuttumattomana kussakin kunnassa tai seurakunnassa ei voida varmistaa. Muutosten arvioidaan kuitenkin tulevan olemaan kohtuullisen vähäisiä etenkin uudistuksen ensimmäisinä voimassaolovuosina. Muun muassa kunnan elinkeinorakenteen myöhemmät muutokset eivät jatkossa tule huomioon otetuiksi nyt ehdotetussa yhteisöverotulojen jakojärjestelmässä.

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien laskentaperusteissa metsäverouudistus otetaan huomioon siten, että kaikkien verovelvollisten oletetaan heti siirtyvän uuteen puun myyntitulojen verotukseen. Todellisuudessa osa verovelvollisista valitsee vanhan järjestelmän mukaisen pinta-alaverotuksen, jolloin he maksavat metsätalouden puhtaasta tuotosta kunnallis- ja kirkollisveroa. Tätä tuloa verotetaan kuitenkin entisestä järjestelmästä poiketen aina verovelvollisen kotikunnassa. Laskentaperusteena käytettävän oletuksen ja todellisen käyttäytymisen erojen johdosta joillekin kunnille tulee metsäverotuksen osalta ylikompensaatiota ja joillekin alikompensaatiota. Ehdotuksella ei ole vaikutuksia eri veronsaajille tuleviin suhteellisiin osuuksiin verotuloista.

Esityksellä ei ole organisaatioon kohdistuvia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

2 a luku. Yhteisöjen verotulojen tilittäminen veronsaajille

12 a §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi 2 a luvun soveltamisalasta. Yhteisöveroja olisivat ennakkoperinnässä ja lopullisessa verotuksessa kertyvät tuloverolaisa tarkoitettujen yhteisöjen verot.

12 b §. Ehdotetun 2 a luvun mukaisissa tilityksissä sovellettaisiin veronkantolain mukaisia kuukauden tilitysjaksoja. Yhteisöveron kertymisajankohta määräytyisi 23 §:n 3 momentin mukaisesti. Veronsaajille tilittäisiin veron nettokertymä.

12 c §. Hallituksen esityksessä tuloverolaisiksi ehdotetaan yhteisöjen tuloveroprosentiksi 25, josta valtion osuutta olisi 12,96, kunnan osuutta 11,20 ja seurakunnan osuutta 0,84 prosenttiyksikköä. Ortodoksisen kirkkokunnan seurakuntien yhteisöosuus olisi 0,08 prosenttia seurakunnan yhteisöosuudesta. Pykälässä ehdotetaan yhteisöveron tuotto tilittäväksi valtiolle, kunnille ja seurakunnille (*veronsaajaryhmille*) näitä prosenttilukuja vastaavien prosentiosuuksien mukaan.

Tuloverolakiehdotuksen 21 §:ssä tarkoitettujen osittain verovapaiden yhteisöjen ainoastaan kunnalle ja seurakunnalle suorittamien yhteisöverojen tuotto lisättäisiin kunnille ja seurakunnille jo erotettuun yhteisövero-osuuteen.

Pykälässä tarkoitettuja osuuksia käytettäisiin sekä ennakkoperinnässä että lopullisena verona kertyvän yhteisöveron tilittämisessä.

12 d §. Valtiovarainministeriö vahvistaisi suhteellisen osuuden, jonka mukaan kertyvä yhteisövero jaettaisiin kullekin kunnalle ja evankelis-luterilaiselle seurakunnalle. Ennen osuuksien vahvistamista valtiovarainministeriö kuulisi kuntien keskusjärjestöjä ja kirkkohallitusta.

Yksittäisen kunnan ja seurakunnan suhteellinen osuus laskettaisiin osuutena laskentaperusteiden mukaisten osuuksien yhteismäärästä. Kunnan tai seurakunnan osuus saattaa henkilöverotuksen rakenteellisten muutosten johdosta muodostua negatiiviseksi. Negatiivista osuutta ei kuitenkaan otettaisi huomioon laskettaessa kunnan ja seurakunnan suhteellista osuutta. Tällöin kunta tai seurakunta ei saisi osuutta yhteisöveron tuotosta, koska niiden

verotulot lisääntyisivät uudistuksen vaikutuksesta jo ilman osuutta uudesta yhteisöverosta.

Ortodoksiset seurakunnat eivät olisi mukana laskettaessa evankelis-luterilaisten seurakuntien osuuksia. Ortodoksisen seurakuntien yhteisöosuus seurakuntien yhteisöosuudesta erotettaisiin ennen evankelis-luterilaisten seurakuntien osuuksien vahvistamista.

Yhteisöjen tuloja verotettaisiin tuloverolakiehdotuksen mukaan suhteellisen 25 prosentin verokannan mukaan. Pääomatuloihin kohdistuisi 25 prosentin valtionvero. Myös kunnallisverotuksen vähennykset muuttuisivat uudistuksen yhteydessä. Nämä erilaiset muutokset kohdistuisivat eri tavalla eri kuntiin ja seurakuntiin. Osuuksia laskettaessa otettaisiin huomioon mainittujen muutosten vaikutukset.

Yhteisöverotuksen osalta laskentaperusteena käytettäisiin yhteisöjen kiinteistö- ja liikeäyreyä sekä äyreyä henkilökohtaisesta tulosta. Pääomatuloista otettaisiin huomioon korko- ja vuokratulot sekä ne osinkotulot, joita ei uuden järjestelmän mukaan veroteta ansiotulona, sekä jaettavan yritystulon, yhtymän osakkaan tuloosuuden ja porotalouden tulon pääomatuloosuus. Metsätalouden puhtas tulo ehdotetaan otettavaksi kokonaisuudessaan huomioon laskentaperusteissa. Lisäksi kunnallisverotuksen veropohjaa laajentaisi poistuva omaisuustulovähennys sekä korkovähennyksen poistuminen ja sitä osittain korvaava alijäämähyvitys. Kunnallisverotuksen veropohjaa kaventaisi eläketulovähennyksen perusteiden muuttuminen. Näistä verovähennyksistä johtuvat kuntien ja seurakuntien verotuottojen muutokset otettaisiin huomioon yksittäisten kuntien ja seurakuntien osuuksien laskentaperusteissa.

Kiinteistöverolain (654/92) mukaan voimailaitoksiin kohdistuva kiinteistöveroprosentti voidaan vahvistaa yleistä kiinteistöveroprosenttia korkeammaksi. Kiinteistöverolla korvataan muun muassa kiinteistöjen harkintaverotus. Vuosien 1991 ja 1992 kuntien ja seurakuntien kiinteistöäyreiin sisältyy myös voimalaitoskiinteistön harkintaverotuksen perusteella pantuja äyreyä. Nämä äyrimäärät vähennettäisiin veronkantoasetuksessa mainittavien kuntien äyrimäärästä laskettaessa kunnan ja seurakunnan osuutta. Kyseiset kunnat olisivat niitä voimalaitosten sijaintikuntia, joille valtion vuoden 1992 tulo- ja menoarviossa olevasta kuntien harkinnanvaraisesta avustummäärärahasta

(26.97.34) on maksettu rahoitusavustusta liiketulon harkintaverotuksen poistumisen johdosta. Näitä kuntia ovat Inkoo, Loviisa, Eurajoki, Naantali, Kristiinankaupunki, Ii, Muhos, Ristijärvi, Utajärvi, Vaala, Yli-Ii, Kemijärvi, Kemnmaa, Rovaniemen maalaiskunta ja Tervola.

Vahvistettaessa osuuksia vuodelle 1993 käytettäisiin vuoden 1991 verotustietoja. Vahvistettaessa vuoden 1994 osuuksia käytettävissä ovat sekä vuoden 1991 että vuoden 1992 verotustiedot.

Vuodesta 1995 lähtien käytettäisiin vuoden 1994 jako-osuuksia, koska vuosien 1991 ja 1992 laskentaperusteina käytettyjä vastaavia kuntakohtaisesti kohdentuneita verotustietoja ei uuden eriytetyn tuloverojärjestelmän ollessa voimassa muodostu.

12 e §. Uuden 2 a luvun mukaiset tilitykset ehdotetaan tehtäväksi 3 luvun tilitysten yhteydessä. Veronsaajalta perittävät määrät voitaisiin vähentää muiden verotulojen tilittämisyjärjestelmän mukaisista tilityksistä ennen maksatusta.

12 f §. Veronkantolain mukaista tilitysmenettelyä vastaavasti ehdotetaan, että myös perittävälle yhteisöverolle laskettaisiin asetuksella säädettävä korko, kun periminen siirtyy tehtäväksi myöhemmissä tilityksissä.

Veronsaajat saisivat lykkäystä yhteisöveron takaisin perintään samoin perustein kuin muita tilitettyjä määriä takaisin perittäessä. Lykkäykset myöntäisi verohallitus.

12 g §. Äyrimääriä käytetään perusteena muun muassa kantokykyluokituksessa. Yhteisöverojen huomioon ottamiseksi äyrimääriin perustuvissa järjestelmissä ehdotetaan, että veronsaajien markkamääräiset osuudet yhteisöveron tuotosta muutetaan äyreiksi. Vastaava muutos on ehdotettu tehtäväksi myös verotuslain 81 §:ään.

3 luku. Muiden kuin 2 a luvussa tarkoitettujen verotulojen tilittäminen veronsaajille

13 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi lain 3 luvun soveltamisalasta. Yhteisöveroja lukuun ottamatta verot, maksut ja muut suoritukset tilitettäisiin edelleen siten kuin 3 luvussa säädetään.

Uuden 2 momentin mukaan aikaisemmin liikaa tilitetty yhteisövero ja veronsaajilta perittävä yhteisövero-osuus voitaisiin vähentää muiden verotilitysten yhteydessä. Eri tilityksissä samanaikainen maksaminen ja periminen olisi epätarkoituksenmukaista.

14 §. Nykyiseen 13 §:ään sisältyvä säännös ennakonpidätysten kuukausittaisesta tilittämisestä ehdotetaan siirrettäväksi 14 §:ään.

18 c §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että pääomatuloihin kohdistuva hyvitys vähennettäisiin yksinomaan valtion osuudesta, koska verot pääomatulosta tulevat yksinomaan valtiolle.

Pykälän 3 momentin mukaan ansiotulona verotettavaan osinkotuloon kohdistuva hyvitys vähennettäisiin eri veronsaajien osuuksista verovelvolliselle ansiotulosta maksuunpantujen verojen suhteessa.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 1993 alusta. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1993 toimitettavissa tilityksissä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 3 luvun otsikko, 13 § ja 14 §:n 1 momentti sekä 18 c §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 14 §:n 1 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa (526/80) ja 18 c §:n 2 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1237/88), sekä lisätään lakiin uusi 2 a luku ja 18 c §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa, uusi 3 momentti seuraavasti:

2 a luku

Yhteisöjen verotulojen tilittäminen veronsaajille

12 a §

Tuloverolain (/) 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisetuoksien suorittama tulovero, ennakko, ennakon täydennysmaksu ja täydennysvero (*yhteisövero*) tilitetään valtiolle, kunnille ja seurakunnille tämän luvun säännösten mukaisesti.

12 b §

Kertynyt yhteisövero vähennettynä palaute-tulla verolla korkoineen tilitetään 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua kertymiskuukautta seuraavana kuukautena.

12 c §

Valtion yhteisövero-osuus on 51,84 prosenttia, kuntien osuus 44,80 prosenttia ja seurakuntien osuus 3,36 prosenttia kaikille näille veronsaajille tilittävstä yhteisöveron kertymästä. Ortodoksisten seurakuntien yhteisöosuus on 0,08 prosenttia seurakuntien osuudesta.

Kuntien sekä seurakuntien yhteisövero-osuuteen lisätään tuloverolain 21 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot.

12 d §

Valtiovarainministeriö vahvistaa *kunnan osuuden* kuntien yhteisöveroista ja *evangelis-luterilaisen seurakunnan osuuden* evangelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöveroista kuultuaan kuntien keskusjärjestöjä ja kirkkohallitusta.

Kunnan osuus määrätään suhteellisena osuutena kuntien 3 ja 4 momentissa säädettyjen laskentaperusteiden mukaisten verovuoden äyriin hinnoilla veroksi muunnettujen osuuksien yhteismäärästä. Seurakunnan osuus vahvistetaan vastaavasti. Laskentaperusteiden nojalla negatiiviseksi muodostuvaa kunnan tai seura-

kunnan osuutta ei oteta huomioon laskettaessa kunnan ja seurakunnan 1 momentin mukaista osuutta.

Vahvistettaessa osuutta vuodelle 1993 laskentaperusteena käytetään vuodelta 1991 toimitetussa kunnallisverotuksessa yhteisöjen kiinteistö-, liike- ja henkilökohtaisesta tulosta pantujen äyrien perusteella laskettavia veroja. Lisäksi perusteena käytetään luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien 4 momentissa mainittujen tulojen ja vähennysten verokohtelun muutosten aiheuttamia äyriperustaisia kunnallisverotuksen tuoton muutoksia. Asetuksella säädetään ne voimalaitosten sijaintikunnat, joiden kiinteistöäyriestä vähennetään niihin sisältyvä voimalaitoskiinteistöistä harkintaverotuksen lisätty osuus.

Kunnan ja seurakunnan osuutta määrättäessä 3 momentissa tarkoitettuina tuloina otetaan huomioon metsätalouden puhdas tulo kokonaisuudessaan, korko- ja vuokratulot sekä osingon, jaettavan yritystulon, yhtymän osakkaan tulo-osuuden ja porotalouden tulon pääomatulo-osuus. Vähennyksistä otetaan huomioon korkovähennys ja alijäämähyvytys, omaisuustulovähennys sekä kunnallisverotuksen eläketulovähennys.

Vahvistettaessa vuodesta 1994 alkaen käytettävää kunnan ja seurakunnan osuutta laskentaperusteena käytetään vuosilta 1991 ja 1992 toimitettujen verotusten tietoja.

12 e §

Tässä luvussa tarkoitettu tilitykset tehdään 3 luvussa säädettyjen tilitysten yhteydessä. Tämän luvun mukaisista tilityksistä voidaan vähentää 3 luvussa tarkoitettujen tilitysten perusteella takaisin perittäviä määriä.

12 f §

Yhteisöveron tilittämiseen sovelletaan 20 §:n korkosäännöksiä. Veronsaajalle myönnettäväs-

tä lykkäyksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä 21 §:ssä säädetään.

12 g §

Kunnan ja seurakunnan osuudet säännön- mukaisessa lopullisessa verotuksessa vahvistetusta yhteisöjen tuloverosta muunnetaan vero- äyreiksi soveltamalla kunkin kunnan ja seura- kunnan verovuoden äyrinhintaa.

3 luku

Muiden kuin 2 a luvussa tarkoitettujen verotulojen tilittäminen veronsaajille

13 §

Valtiolle, kunnille, seurakunnille ja kansan- eläkelaitokselle (*veronsaajat*) sekä metsänhoi- toyhdistyksille ja metsälautakunnille tilitettävät muut verot kuin yhteisövero sekä maksut ja muut suoritukset tilitetään tämän luvun sään- nösten mukaisesti.

Tämän luvun mukaan tilitettävistä veroista voidaan vähentää 2 a luvussa tarkoitettujen tilitysten perusteella takaisin perittäviä määriä.

14 §

Valtiolle, kunnille, seurakunnille ja kansan- eläkelaitokselle tilitetään kuukausittain niille tulevat määrät kertyneistä ennakonpidätyksis- tä. Valtiovarainministeriö vahvistaa vuosittain ne suhteelliset osuudet, joita vastaavan määrän kulloinkin kertyvistä ennakonpidätyksistä arvi- oidaan olevan valtionveroa, kunnallisveroa,

kirkollisveroa sekä vakuutetun kansaneläkeva- kuutusmaksua ja sairausvakuutusmaksua (*ve- ronsaajaryhmien jako-osuudet*) sekä niiden osuuksien (*kuntien jako-osuudet ja seurakuntien jako-osuudet*) laskentaperusteet, joiden mukaan ennakonpidätyksistä kunnallisveroksi ja kirkol- lisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan ja- kautuvan kunnille ja seurakunnille. Veronsaa- jaryhmien, kuntien ja seurakuntien jako-osuuk- sia vahvistettaessa noudatettavista perusteista säädetään asetuksella.

18 c §

Valtion maksuunpano-osuudesta vähenne- tään pääomatulona verotettavaa osinkotuloa vastaava verovelvollisten hyväksi luettu yhtiö- veron hyvityksen yhteismäärä.

Kaikkien veronsaajien maksuunpano-osuuk- sista tehtävät vähennykset saadaan, kun kun- kin verovelvollisen hyväksi ansiotulona erotet- tavan osinkotulon perusteella luettu yhtiöveron hyvitys jaetaan hänen ansiotulosta maksetta- vaksi pantujen verojensa suhteessa ja näin saadut määrät lasketaan veronsaajittain yhteen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 1993 toimitettavissa verotulojen tilityksissä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toi- menpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1992

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 3 luvun otsikko, 13 § ja 14 §:n 1 momentti sekä 18 c §:n 2 momentti,
 sellaisena kuin niistä ovat 14 §:n 1 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa (526/80) ja 18 c §:n 2 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1237/88), sekä
lisätään lakiin uusi 2 a luku ja 18 c §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa, uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 a luku

Yhteisöjen verotulojen tilittäminen veronsaajille

12 a §

Tuloverolain (/) 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisetuoksien suorittama tulovero, ennakko, ennakon täydennysmaksu ja täydennysvero (yhteisövero) tilitetään valtiolle, kunnille ja seurakunnille tämän luvun säännösten mukaisesti.

12 b §

Kertynyt yhteisövero vähennettynä palautetulla verolla korkoineen tilitetään 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua kertymiskuukautta seuraavana kuukautena.

12 c §

Valtion yhteisövero-osuus on 51,84 prosenttia, kuntien osuus 44,80 prosenttia ja seurakuntien osuus 3,36 prosenttia kaikille näille veronsaajille tilitettävästä yhteisöveron kertymästä. Ortodoksisien seurakuntien yhteisöosuus on 0,08 prosenttia seurakuntien osuudesta.

Kuntien sekä seurakuntien yhteisövero-osuuteen lisätään tuloverolain 21 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot.

12 d §

Valtiovarainministeriö vahvistaa kunnan osuuden kuntien yhteisöveroista ja evankelis-luterilaisen seurakunnan osuuden evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöveroista kuultuaan kuntien keskusjärjestöjä ja kirkkohallitusta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Kunnan osuus määrätään suhteellisenä osuutena kuntien 3 ja 4 momentissa säädettyjen laskentaperusteiden mukaisten verovuoden äyrihinnoilla veroksi muunnettujen osuuksien yhteismäärästä. Seurakunnan osuus vahvistetaan vastaavasti. Laskentaperusteiden nojalla negatiiviseksi muodostuvaa kunnan tai seurakunnan osuutta ei oteta huomioon laskettaessa kunnan ja seurakunnan 1 momentin mukaista osuutta.

Vahvistettaessa osuutta vuodelle 1993 laskentaperusteena käytetään vuodelta 1991 toimitetussa kunnallisverotuksessa yhteisöjen kiinteistö-, liike- ja henkilökohtaisesta tulosta pantujen äyrien perusteella laskettavia veroja. Lisäksi perusteena käytetään luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien 4 momentissa mainittujen tulojen ja vähennysten verokohtelun muutosten aiheuttamia äyripohjaisen kunnallisverotuksen tuoton muutoksia. Asetuksella säädetään ne voimalaitosten sijaintikunnat, joiden kiinteistöäyryistä vähennetään niihin sisältyvä voimalaitoskiinteistöistä harkintaverotuksin lisätty osuus.

Kunnan ja seurakunnan osuutta määrittäessä 3 momentissa tarkoitettuina tuloina otetaan huomioon metsätalouden puhdas tulo kokonaisuudessaan, korko- ja vuokratulot sekä osingon, jaettavan yritystulon, yhtymän osakkaan tulo-osuuden ja porotalouden tulon pääomatulo-osuus. Vähennyksistä otetaan huomioon korkovähennys ja alijäämähyvyitys, omaisuustulovähennys sekä kunnallisverotuksen eläketulovähennys.

Vahvistettaessa vuodesta 1994 alkaen käytettävää kunnan ja seurakunnan osuutta laskentaperusteena käytetään vuodelta 1991 ja 1992 toimitettujen verotusten tietoja.

12 e §

Tässä luvussa tarkoitetut tilitykset tehdään 3 luvussa säädettyjen tilitysten yhteydessä. Tämän luvun mukaisista tilityksistä voidaan vähentää 3 luvussa tarkoitettujen tilitysten perusteella takaisin perittäviä määriä.

12 f §

Yhteisöveron tilittämiseen sovelletaan 20 §:n korkosäännöksiä. Veronsaajalle myönnettävästä lykkäyksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä 21 §:ssä säädetään.

12 g §

Kunnan ja seurakunnan osuudet säännönmukaisessa lopullisessa verotuksessa vahvistetusta

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 luku.

Verotulojen tilittäminen veronsaajille

13 §

Valtiolle, kunnille, seurakunnille ja kansaneläkelaitokselle (*veronsaajat*) tilitetään kuukausittain niille tulevat määrät kertyneistä ennakonpidätyksistä.

14 §

Valtiovarainministeriö vahvistaa vuosittain ne suhteelliset osuudet, joita vastaavan määrän kulloinkin kertyvistä ennakonpidätyksistä arvioidaan olevan valtion tuloveroa, kunnallisveroa, kirkollisveroa sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*) sekä niiden osuuksien (*kuntien jako-osuudet ja seurakuntien jako-osuudet*) laskentaperusteet, joiden mukaan ennakonpidätyksistä kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kunnille ja seurakunnille. Veronsaajaryhmien, kuntien ja seurakuntien jako-osuuksia vahvistettaessa noudatettavista perusteista säädetään asetuksella.

18 c §

Veronsaajien maksuunpano-osuuksista yhtiöveron hyvitysten johdosta tehtävät vähennykset saadaan, kun kunkin verovelvollisen hyväksi luettu yhtiöveron hyvitys jaetaan tämän maksettavaksi pantujen verojen suhteessa ja näin saadut määrät lasketaan veronsaajittain yhteen.

3 luku.

Muiden kuin 2 a luvussa tarkoitettujen verotulojen tilittäminen veronsaajille

13 §

Valtiolle, kunnille, seurakunnille ja kansaneläkelaitokselle (*veronsaajat*) sekä *metsänhoitoyhdistyksille ja metsälautakunnille tilitettävät muut verot kuin yhteisövero sekä maksut ja muut suoritukset tilitetään tämän luvun säännösten mukaisesti.*

Tämän luvun mukaan tilitettävistä veroista voidaan vähentää 2 a luvussa tarkoitettujen tilitysten perusteella takaisin perittäviä määriä.

14 §

Valtiolle, kunnille, seurakunnille ja kansaneläkelaitokselle tilitetään kuukausittain niille tulevat määrät kertyneistä ennakonpidätyksistä. Valtiovarainministeriö vahvistaa vuosittain ne suhteelliset osuudet, joita vastaavan määrän kulloinkin kertyvistä ennakonpidätyksistä arvioidaan olevan valtionveroa, kunnallisveroa, kirkollisveroa sekä vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksua ja sairausvakuutusmaksua (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*) sekä niiden osuuksien (*kuntien jako-osuudet ja seurakuntien jako-osuudet*) laskentaperusteet, joiden mukaan ennakonpidätyksistä kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kunnille ja seurakunnille. Veronsaajaryhmien, kuntien ja seurakuntien jako-osuuksia vahvistettaessa noudatettavista perusteista säädetään asetuksella.

18 c §

Valtion maksuunpano-osuudesta vähennetään pääomatulona verotettavaa osinkotuloa vastaava verovelvollisten hyväksi luettu yhtiöveron hyvityksen yhteismäärä.

Kaikkien veronsaajien maksuunpano-osuuksista tehtävät vähennykset saadaan, kun kunkin verovelvollisen hyväksi ansiotulona erotettavan osinkotulon perusteella luettu yhtiöveron hyvitys jaetaan hänen ansiotulosta maksettavaksi pantu-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

jen verojensa suhteessa ja näin saadut määrät lasketaan veronsaajittain yhteen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 1993 toimitettavissa verotulojen tilityksissä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
